

POSTANOWIENIE

11 grudnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Marcin Łochowski

na posiedzeniu niejawnym 11 grudnia 2025 r. w Warszawie

w sprawie z wniosku A.G. i J.P.

z udziałem D.D. i W.D.

o dział spadku i zniesienie współwłasności,

na skutek skargi kasacyjnej D.D. i W.D.

od postanowienia Sądu Okręgowego w Częstochowie

z 9 kwietnia 2024 r., VI Ca 854/23,

odrzuca skargę kasacyjną.

UZASADNIENIE

Uczestnicy W.D. i D.D. wnieśli skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego w Częstochowie z 9 kwietnia 2024 r., zaskarżając je w całości, wnosząc o zmianę zaskarżonego postanowienia przez uwzględnienie apelacji uczestników i oddalenie apelacji wnioskodawców w całości, zmianę orzeczenia Sądu pierwszej instancji zgodnie z wnioskami uczestników w sposób szczegółowo określony w skardze kasacyjnej, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 519¹ § 4 pkt 4 k.p.c. skarga kasacyjna nie przysługuje w sprawach dotyczących zniesienia współwłasności i działu spadku, jeżeli wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż 150 000 zł.

W orzecznictwie utrwalony jest pogląd, że w tzw. sprawach działowych wartość przedmiotu zaskarżenia pozostaje w ścisłej zależności od wyniku postępowania i wyznacza ją nie wartość przedmiotu działu, ale wartość konkretnego interesu skarżącego, którego dotyczy lub może dotyczyć zaskarżenie. Z reguły nie może ona przekraczać wartości udziału w dzielonym majątku uczestnika wnoszącego skargę kasacyjną, nawet gdy orzeczenie zaskarżono w całości (zob. np. postanowienie SN z 13 marca 2015 r., III CZ 13/15). Wyjątek od tej zasady zachodzi, gdy skarżący podważa zasadę podziału, objęcie lub nieobjęcie orzeczeniem poszczególnych rzeczy lub praw albo rozliczenie nakładów (zob. m.in. postanowienia SN: z 21 stycznia 2003 r., III CZ 153/02, OSNC 2004, nr 4, poz. 60; z 15 grudnia 2006 r., III CZ 88/06; z 24 lipca 2008 r., IV CZ 53/08; z 6 maja 2010 r., II CZ 38/10; z 1 czerwca 2011 r. II CZ 27/11; z 18 marca 2015 r., I CZ 22/15; z 30 kwietnia 2021 r., IV CSK 577/20).

Skarżący oznaczyli wartość przedmiotu zaskarżenia na 85 131 zł, a zatem na kwotę niższą niż wskazana w art. 519¹ § 4 pkt 4 k.p.c. Czyni to skargę niedopuszczalną. Należy przy tym zauważyć, że wartość przypadającego skarżącym udziału we współwłasności została określona – jak wynika z uzasadnienia zaskarżonego postanowienia – na 34 416,66 zł, a wartość przyznanego im w ramach zniesienia współwłasności odrębnego lokalu na 65 000 zł. Doliczając do tego 50 000 zł nierozliczonych, według skarżących, przychodów z nieruchomości, wartość przedmiotu zaskarżenia nie mogłaby przekroczyć 115 000 zł.

Z tego względu, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. oraz art. 519¹ § 4 pkt 4 k.p.c. odrzucił skargę kasacyjną.

(D.Z.)

[a.ł]